ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 13ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3788
ΤΕΤΑΡΤΗ
30
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
1963
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ παλαίμαχος δημοκράτης καὶ λευκὸς πολιτικός μας

Ἄξιος τοῦ σταυροῦ προτιμήσεως

Εἰς πολλοὺς καὶ ποικίλους παράγοντας ὀφείλεται τὸ ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καλεῖται τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὰς κάλπας διὰ ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ τῆς ἀρετείας του.

Ὀφείλεται, κατὰ ΠΡΩΤΙΣΤΟΝ λόγον εἰς τὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον διεξήγαγεν ἡ Ἕνωσις Κέντρου ὑπὸ τὴν μαχητικὴν καὶ ἄκαμπτον ἡγεσίαν τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ἀγῶνα, τὸ ὁποῖος ἐδημιούργησεν ὀξὺ πολιτικὸν πρόβλημα.

Ὀφείλεται ΠΑΡΑΛΛΗΛΩΣ εἰς τὸν λαόν, ὁ ὁποῖος, ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῶν διαβληθεισῶν ἐκλογῶν τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1961, συνηγέρθη εἰς τὸ προσκλητήριον τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ κατέστησεν ἔκδηλον τὴν ἀνάγκην ΔΙΕΞΟΔΟΥ ἀπὸ τὴν σοβοῦσαν πολιτικὴν κρίσιν.

Ὀφείλεται, κατὰ σοβαρὸν ποσοστόν, εἰς ΑΣΤΑΘΜΗΤΟΥΣ παράγοντας, ὅπως ὑπῆρξαν ἡ ἀποκρουστικὴ δολοφονία τοῦ βουλευτοῦ Λαμπράκη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἡ διαφωνία Βασιλέως — Καραμανλῆ διὰ τὸ ταξίδιον τῆς Ἀγγλίας.

ΑΛΛΑ, ὀφείλεται ἐπίσης εἰς ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΑΣ ἐνεργείας πολιτικῶν προσώπων πλησίον τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, αἱ ὁποῖαι μὲ τὸ νὰ θέτουν σταθερὰ καὶ μονότονα τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ἀνάγκην ἀπομακρύνσεως τῆς κυβερνήσεως Καραμανλῆ ἐκ τῆς ἐξουσίας, χάριν ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΜΑΛΟΤΗΤΟΣ καὶ ΕΙΡΗΝΕΥΣΕΩΣ, μὲ τὴν ἐν συνεχείᾳ διεξαγωγὴν ΑΔΙΑΒΛΗΤΩΝ ἐκλογῶν, ἀθόρυβα καὶ κρυφά, ὅπως τὸ σκουλήκι τρώγει τὴν καρδιὰ τοῦ ξύλου, συντέλεσαν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ ΝΕΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ, τὸ ὁποῖον ὡδήγησεν εἰς τὴν ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ περὶ ἐκλογῶν, ἀκριβῶς ὑπὸ τὰς βασικὰς προϋποθέσεις, τὰς ὁποίας ἔθετεν ἡ ἀντιπολίτευσις. Εἰς τὴν τελευταίαν, ἀλλ' οὐχὶ ὀλιγώτερον σοβαρὰν καὶ ἀποτελεσματικὴν προσπάθειαν, ἔπαιξε σπουδαῖον ρόλον ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ὁ πολίτευτὴς τοῦ νομοῦ μας ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΪΜΗΣ.

Ὅπωςἡ Τροία δὲν ἔπεσε μόνον ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν πεζῶν τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τῶν μυρμιδόνων τοῦ Ἀχιλλέως, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως τὸν Δούρειον Ἵππον, οὕτω καὶ ἡ ΕΡΕ ἀπεμακρύνθη τελικῶς τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τὴν συνδεδυασμένην πίεσιν ὅλων τῶν παραγόντων, μεταξὺ τῶν ὁποίων λίαν ἀξιόλογος ὑπῆρξε καὶ τοῦ ΦΩΚΙΩΝΟΣ ΖΑΪΜΗ ἡ προσωπικὴ συμβολή.

Ὁ ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΪΜΗΣ προσέφερεν οὕτω μίαν ἀκόμη ὑπηρεσίαν. ΚΑΙ εἰς τὴν χώραν, διότι εἶναι συμφέρον ἐθνικὸν νὰ ἐκκαθαρισθῇ τὸ πολιτικὸν πρόβλημα δι' ἐλευθέρων, γνησίων καὶ ἀνεπηρεάστων ἐκλογῶν. ΚΑΙ εἰς τὴν Δημοκρατίαν, διότι οἱ θεσμοὶ ἔχουν ἀξίαν μόνον ὅταν λειτουργοῦν κατὰ τρόπον οὐσιαστικόν καὶ ὄχι τυπικὸν καὶ ἐξωτερικόν. ΚΑΙ εἰς τὴν μεγάλην ἐθνικὴν δημοκρατικὴν παράταξιν, ἡ ὁποία δύναται σήμερον ν' ἀναμετρηθῇ μὲ τοὺς ἀντιπάλους της, ὑπὸ συνθήκας καὶ προϋποθέσεις σαφῶς διαφόρους ἐκείνων τοῦ 1961.

Ἀλλὰ προσέφερεν ὑπηρεσίαν ΚΑΙ εἰς τὸν ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ, διότι τοῦ παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκλέξῃ ΝΕΑΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ, τὴν μᾶλλον ἀνταποκρινομένην εἰς τοὺς δικαίους πόθους του.

Ὁ Λαὸς τῆς Ἀχαΐας θὰ ἔχῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσῃ ἅπαξ ἔτι καὶ κατὰ τρόπον πανηγυρικὸν τὴν ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΝ του εἰς τὸν ΦΩΚΙΩΝΑ ΖΑΪΜΗΝ, τὸν ΑΞΙΟΝ τοπικὸν ἡγέτην τῆς φιλελευθέρας δημοκρατικῆς παρατάξεως.

Ὁ Ζαΐμης εἶναι, ἴσως, ὁ μόνος πολιτευτὴς τῆς Ἀχαΐας, ὁ ψηφιζόμενος ἀπὸ ΟΛΟΝ τὸν νομόν, καὶ ἀπὸ τὰς τρεῖς ἐπαρχίας, μὲ τὴν αὐτὴν πίστιν, ἐκτίμησιν καὶ ἀφοσίωσιν. Διότι ἔχει μίαν μακρὰν θητείαν ὑπηρεσίας εἰς ὅλον τὸν νομὸν καὶ ἔχει ἀναδειχθῆ εἰς ἔξοχον προσωπικότητα.

Ὑπῆρξεν Ὑπουργὸς ΚΑΙ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου ΚΑΙ τοῦ Θεμιστοκλῆ Σοφούλη ΚΑΙ τοῦ Νικολάου Πλαστήρα ΚΑΙ τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου. Ὑπηρέτησε διαδοχικῶς εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Οἰκονομικῶν, Συντονισμοῦ, Ἐσωτερικῶν, Ναυτικῶν, Ὑγιεινῆς Κοινωνικῆς Προνοίας, Οἰκισμοῦ καὶ Ἀνοικοδομήσεως, ὡς καὶ Ἐφοδιασμοῦ, ἤτοι εἰργάσθη σχεδὸν εἰς κάθε τομέα τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς καὶ παντοῦ ἀφῆκεν ἀνεξάλειπτα τὰ ἴχνη τῆς ὑπηρεσίας του. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἡ ψῆφος τῶν γυναικῶν, ὁ θεσμὸς τῶν ὑπηρεσιακῶν νομαρχῶν, ἡ λαϊκὴ στέγασις, ἡ ὀργάνωσις τῆς κρατικῆς ὑγιεινομικῆς περιθάλψεως, φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Φωκίωνος Ζαΐμη.

Ἐκπροσωπεῖ τὸν νομόν μας— καὶ εὐρύτερα τὸ Ἔθνος— ἀπὸ τοῦ 1928. Καὶ ὅπως ἐλευκάνθη ἡ κεφαλή του, ἐπίσης ΛΕΥΚΗ καὶ ΤΙΜΙΑ λάμπει ἡ προσωπικότης του, διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐπολιτεύθη καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν 35ετίαν, πάντοτε πιστὸς εἰς τὴν φιλελευθέραν δημοκρατικὴν οἰκογένειαν, πάντοτε πιστὸς εἰς ἀπαρασαλεύτους ἠθικὰς ἀρχάς, πάντοτε πιστὸς εἰς τὸν λαόν.

Ἀγωνίζεται τώρα τὸν «ἀγῶνα τὸν καλόν», περιοδεύων μὲ ζωτικότητα ἐκπληκτικὴν ὅλον τὸν νομόν, διὰ νὰ τονίση εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τὸ ΥΨΙΣΤΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ των ὅπως φέρουν τὴν ΕΝΩΣΙΝ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΡΩΤΟΝ καὶ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΟΝ ΚΟΜΜΑ, ἵνα ὑπὸ τὴν ΦΩΤΕΙΝΗΝ ΗΓΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ δημιουργηθῇ μία ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Λαόν της.

Ἀγωνίζεται διὰ νὰ ἐνημερώσῃ τοὺς ἐκλογεῖς ἐπὶ τῆς τεραστίας καὶ ἀποφασιστικῆς σημασίας τῶν ἐκλογῶν τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς, αἱ ὁποῖαι θὰ κατοχυρώσουν τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν συνταγματικὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ ἐπίσης θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν νέαν ἐθνικὴν ἐξόρμησιν διὰ τὴν πρόοδον τῆς Ἑλλάδας εἰς τὴν στάθμην τῶν ἐντὸς τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς εὐρωπαϊκῶν ἑταίρων της. Ἡ ἐξόρμησις αὐτὴ δὲν θὰ εἶναι δυνατή, χωρὶς νὰ ἐνισχυθοῦν ὅλαι αἱ παραγωγικαὶ τάξεις καὶ πρωτίστως ἡ ἀγροτιά, ἡ ἀποτελοῦσα τὸν ἐθνικὸν κορμὸν τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι δὲ γνωστόν, ὅτι μὲ τὸν «δεκάλογόν» του ὁ Φωκίων Ζαΐμης καθώρισεν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1962 τὰ μέτρα ὑπὲρ τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου. Θέμα εὐγνωμοσύνης διὰ τὸν πρωτεργάτην τῆς ἀγροτικῆς ὑπερασπίσεως εἶναι νὰ τοῦ δοθῇ ὁ ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς πόλεις καὶ δὴ ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν ἐπιβάλλεται νὰ ἐκδηλωθῇ Η ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΣ πρὸς τὸν Φωκίωνα Ζαΐμην, ὅστις ὑπῆρξε πάντοτε πρόμαχος τῶν μεγάλων ζητημάτων τῆς πόλεώς μας.

«Η ΗΜΕΡΑ», ὅλους τοὺς ὑποψηφίους τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐκτιμῶσα, ἔχουσα ὅμως ἰδιαιτέρους δεσμοὺς ἀγώνων δημοκρατικῶν μὲ τὸν ΦΩΚΙΩΝΑ ΖΑΪΜΗΝ τὸν ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ διὰ τὸν ΣΤΑΥΡΟΝ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ, ἐπειδὴ πιστεύει ὅτι εἶναι ΧΡΕΟΣ πρὸς αὐτὸν τὸν Λευκόν, τὸν Συνετόν, τὸν Πιστόν, τὸν Ἀκάματον Ἀγωνιστήν μας.

Προσέτι θεωρεῖ σκόπιμον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐκλογέων φίλων τοῦ Ζαΐμη: Νὰ προσέξουν νὰ μὴ πέσουν θύματα καλοπροαιρέτων ἢ μὴ ἀπόψεων. Ὁ Ζαΐμης εἶναι πράγματι ἰσχυρός. Ἀλλὰ ΚΑΝΕΙΣ ΨΗΦΟΦΟΡΟΣ νὰ μὴ σκεφθῇ, ὅτι «ὁ Ζαΐμης βγαίνει ποὺ βγαίνει», ὥστε νὰ δώσῃ ἄλλοῦ τὸν σταυρὸν τῆς προτιμήσεώς του. Αὐτὸ ἀποτελεῖ, κατὰ κάποιον τρόπον, νόθευσιν τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος. Οἱ ἐκλογεῖς ὀφείλουν νὰ ψηφίσουν ἐκεῖνον ποὺ ἐκτιμοῦν καὶ προτιμοῦν, χωρὶς κανένα ἄλλον ὑπολογισμὸν ἢ ἐπηρεασμόν. Ὁ Ζαΐμης ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ. Καὶ μὲ τὴν θετικωτάτην ἐργασίαν του ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΔΥΝΑΜΙΝ εἰς τὸν συνδυασμόν. Διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ συνδυασμοῦ ἐν γένει θὰ ἐκλεγοῦν οἱ ἀναλογοῦντες βουλευταί. Ἀλλὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας των θὰ τὴν καθορίσῃ ἡ ΠΙΣΤΗ καὶ ΑΚΛΟΝΗΤΟΣ προτίμησις. Ἑπομένως, οἱ ἐκτιμῶντες τὸν Ζαΐμην καὶ τὸ ἔργον του, ΘΑ τοῦ δώσουν, ΟΛΟΙ χωρὶς ἐξαίρεσιν, τὸν ΣΤΑΥΡΟΝ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ.

Ἂς προσέξουν μὴ πέσουν θύματα ἀχαρακτηρίστου διαδόσεως, ὅτι ὁ Ζαΐμης «βγαίνει χωρὶς σταυρό». ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗΝ ΣΤΑΥΡΩΝ διὰ νὰ ἐκλεγῇ.

Καὶ ἂς ἔχουν οἱ ἐκλογεῖς τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας ὑπ' ὄψει των:

—Τὴν 3ην Νοεμβρίου πρέπει νὰ ἐκλέξωμεν ΝΕΑΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ. Καὶ νέαν κυβέρνησιν ἐγγυᾶται ΜΟΝΟΝ ἡ Ἕνωσις Κέντρου. Ἂς συσπειρωθῶμεν ὅλοι εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου.

—Ἂς δώσωμεν εἰς τὸν ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ τοὺς καλυτέρους συνεργάτας διὰ τὸ ἔργον τῆς ἀναπλάσεως τῆς Ἑλλάδος. Ἂς τοῦ δώσωμεν τὸν ΦΩΚΙΩΝΑ ΖΑΪΜΗΝ ὡς ΠΡΩΤΟΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΝ ΑΧΑΪΑΣ, εἰς ἐπιβράβευσιν μιᾶς ὁλοκλήρου ζωῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἔθνους, τῆς Δημοκρατίας, τοῦ Λαοῦ.

—ΚΑΜΜΙΑ ΨΗΦΟΣ ἀντιπολιτευομένων ἐκλογέων ἔξω ἀπὸ τὴν κάλπην τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. ΜΟΝΟΝ ἡ ψῆφος ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως Κεντρου εἶναι ΕΚΑΤΟ ΤΟΙΣ ΕΚΑΤΟ ἀντικαραμανλική.

—Καὶ ἂς ἀξιοποιήσωμεν τὸ ψηφοδέλτιον τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον, μὲ ΣΤΑΥΡΟΝ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ εἰς τὸν ΦΩΚΙΩΝΑ ΖΑΪΜΗΝ.

—Γιὰ τὴν Ἑλλάδα ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ. Γιὰ τὴν Ἀχαΐα ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΪΜΗΣ.

ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

«Θὰ νικήσωμεν καὶ θὰ κυβερνήσωμεν ἀδιάσπαστοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λαοῦ» ἐτόνισεν ὁ κ. Βενιζέλος

«Κάθε ψῆφος μὴ διδομένη εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου ἐνισχύει τὴν δεξιὰν»

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Ἀφίχθη χθὲς ὁ πρόεδρος κ. Σοφοκλῆς Βενιζέλος ὁ ὁποῖος ὡμίλησεν ἐνώπιον ὀγκώδους συγκεντρώσεως ὀπαδῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐτόνισεν ὅτι παρὰ τὰς προσπαθείας δημιουργίας κομματικοῦ στρατοῦ τὸ στρατευμα πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων ἔμεινε πιστὸν εἰς τὸ καθῆκον του, ὡς θὰ ἀποδειχθῇ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Βενιζέλος ἐπέκρινε τὴν ΕΡΕ διὰ τὴν στάσιν της ἔναντι τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ἐργατοϋπαλλήλων, ἐξετάζων δὲ τὴν δημιουργηθεῖσαν πολιτικὴν κατάστασιν εἶπεν, ὅτι ἀνακύπτει κίνδυνος διὰ τὴν χώραν, διότι τὰ κόμματα πρέπει νὰ ἐναλλάσσωνται εἰς τὴν ἀρχήν.

Ἀκολούθως ὁ κ. Βενιζέλος ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου θὰ ἐπιδείξῃ ἰδιαιτέραν μέριμναν διὰ τὴν παιδείαν, θὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν καὶ θὰ μεριμνήσῃ ὥστε αἱ ἀγροτικαὶ συντάξεις νὰ χορηγοῦνται χωρὶς φορολογίαν, τῶν ἀπαιτουμένων χρημάτων ἐξευρισκομένων ἀπὸ ἄλλους πόρους. Περαιτέρω εἶπεν ὅτι θὰ προστατευθῇ τὸ ἔλαιον καὶ θὰ φορολογηθοῦν τὰ εἰσαγόμενα σπορέλαια, προσθέσας «ὅτι οὐδέποτε ὑποσχόμεθα περισσότερα τῶν ὅσων δυνάμεθα νὰ κάμωμεν».

«Ἀδιάσπαστοι—εἶπεν — ὁ κ. Βενιζέλος — θὰ δώσωμεν κυβέρνησιν εἰς τὴν χώραν, ἡ ὁποία θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ λαοῦ. Ὁ κ. Καραμανλῆς μᾶς λέγει συνοδοιπόρους. Ἀλλὰ ἡμεῖς εἴμεθα ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατοπολεμήσαμεν τὸν συμμοριτισμόν. Ἐὰν γίνουν τίμιαι ἐκλογαὶ τὸ κέντρον θὰ εἶναι κυβέρνησις

»Ἔλεγεν ὁ κ. Καραμανλῆς— συνέχισεν ὁ κ. Βενιζέλος — ὅταν ἦτο εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅτι θὰ διαλυθῇ ἡ Ἕνωσις Κέντρου. Ἀφοῦ ὅμως διεψεύσθησαν οἱ εὐσεβεῖς πόθοι του λέγει ὅτι τώρα θὰ διαλυθῶμεν μετεκλογικῶς. Ἀσφαλῶς κάποιος θὰ διαλυθῇ μετὰ τὰς ἐκλογάς. Αὐτός, ὅμως, θὰ εἶναι ἡ ΕΡΕ.

»Ἡ προσπάθειά μας ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τῆς δημοκρατίας καὶ τὴν κατάλυσιν τοῦ Καραμανλικοῦ καθεστῶτος. Κάμνω ἔκκλησιν εἰς τοὺς παραστρατημένους ποὺ ἀπεσχίσθησαν ἀπὸ τοὺς Φιλελευθέρους καὶ ἐτάχθησαν εἰς τὴν ἀριστερὰν ὅπως ἑνωθοῦν μαζί μας, διότι ἡ ψῆφος των εἰς τὴν ἀριστερὰν θὰ εἶναι ἀρνητική. Κάθε ψῆφος ἀποσπωμένη ἀπὸ τὸ Κέντρον ἐνισχύει τὴν Δεξιάν».

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ λόγου του ὁ κ. Βενιζέλος ἐπεβιβάσθη τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀιγαῖον» καὶ κατηυθύνθη εἰς Χῖον, ὅπου ὡμίλησε τὴν ὅλην ἀπογευματινὴν ἐνώπιον λαϊκῆς συγκεντρώσεως.

Ὁ Δήμαρχος κ. Ν. Βέτσος ἀπέσχε χθὲς τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου

Ἐκλήθη κατόπιν «ἀήθους» αἰτήσεως

ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΤΙΚΗ ΙΛΑΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΑΠΑΡΤΙΑΣ

Ἐξ ἀφορμῆς αἰτήσεως τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων κ. κ. Γ. Μεθενίτη, Χ. Γαλανούλια, Π. Μαρινάκη, Λ. Ἀντύπα, Ε. Ἀθανασίου, Χ. Σκαμνάκη, Α. Μαλλιώρη, Π. Σταθάτου, Νίκης Σκαλτσᾶ καὶ Ζωῆς Κουρλαμπᾶ, ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, δι' ἧς ἐζητήθη ἔκτακτος σύγκλησις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὁ Δήμαρχος κ. Ν. Βέτσος ἀπηύθυνεν πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐνταῦθα.

Κύριε Πρόεδρε,

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 21ης τρέχοντας πρὸς ὑμᾶς αἰτήσεως δημοτικῶν συμβούλων, περὶ συγκλήσεως ἐκτάκτως εἰς συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους, ἤτοι:

α΄) Διότι δὲν εἰσηγήθημεν κατεπειγόντως τὴν σύγκλησιν τοῦ Σώματος εἰς συνεδρίασιν μετὰ τὴν ἀκύρωσιν ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου τῆς ἀποφάσεώς του περὶ συγκροτήσεως συλλαλητηρίου διὰ τὰς στοάς, ἣν δῆθεν παράλειψίν μας χαρακτηρίζουσι ὡς ἀήθη καὶ παράνομον. Καὶ

β΄) Διότι προβαίνομεν εἰς μονομερεῖς ἐνεργείας ἐπὶ πολιτικῶν παραγόντων τῆς χώρας, κατὰ τρόπον δῆθεν ἐπιζήμιον καὶ καθαπτόμενον τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τοῦ κύρους τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν εἰς ὑμᾶς τὰ κάτωθι, τὰ ὁποῖα καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἀνακοινωθῶσι κατὰ τὴν συγκληθεῖσαν παρ' ὑμῶν διὰ σήμερον συνεδρίασιν τούτου.

Μᾶς ἀφήνει ἀληθῶς καταπλήκτους ἡ ἐσπευσμένη αὕτη ἐνέργεια τῶν κ. κ. δημοτικῶν συμβούλων καὶ πολὺ περισσότερον οἱ προβαλλόμενοι ὡς δικαιολογητικοὶ λόγοι ταύτης, οὓς ὅμως ἀρνούμεθα ὡς ἐντελῶς ἀπαράδεκτους.

Ὑπάρχει τῷ ὄντι μία παράνομος καὶ ἀήθης ἐνέργεια, διὰ νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὰς ἰδίας τῆς αἰτήσεως λέξεις, ἀλλ' αὕτη δὲν εἶναι ἡ ἰδική μας ἀλλὰ τῶν ὑπογραψάντων τὴν αἴτησιν ταύτην, οἱ ὁποῖοι ἄγνωστον ποίας τὴν στιγμὴν ταύτην ἐπιδιώξεις ἔχοντες, ἐν τῷ ἀκαταλλήλω τούτω χρόνω ζητοῦν ἐκτάκτως τὴν σύγκλησιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶναι, ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ εἴπωμεν τοὐλάχιστον, κατ' ἀρχὴν παράνομος, διότι ἐφ' ὅσον ὡς γνωστὸν ὁ κατὰ νόμον ἐκπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ νομῷ κ. Νομάρχης, ἔκρινεν ὅτι ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου περὶ συγκροτήσεως συλλαλητηρίου, ὡς μὴ περιλαμβανομένη εἰς τὰς ἀρμοδιότητας τούτου, δὲν εἶναι νόμιμος, δὲν εἶναι νοητὸν καὶ ἐπιτετραμμένον, τόσονὁ Δήμαρχος, ὅσον καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον νὰ ἀντιδικῇ πρὸς τοῦτον καὶ νὰ προχωρῇ εἰς ἐνεργείας ἀντιθέτους πρὸς τὰς ἀποφάσεις του καὶ τοῦτο ὄχι διὰ τὸν φόβον κυρώσεων, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑποχρέωσιν ἣν ἔχουσι ἅπαντες ἀνεξαρτήτως τῆς ἰδιότητός των, εἰς εὐνομούμενον κράτος νὰ συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τῶν κειμένων νόμων, οἵτινες ἀναγνωρίζουσι βεβαίως εἰς τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν δικαιώματα, ἐπιβάλλουσι ὅμως καὶ ὑποχρεώσεις, ἃς αὕτη δὲν δύναται καὶ δὲν πρέπει ν' ἀγνοῇ.

Πέραν τούτου ὅμως, ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶναι καὶ ἀήθης, καθ' ὅσον ὡς εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν, μολονότι ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν ἡμῶν συσταθεῖα πρὸς ὀργάνωσιν τοῦ συλλαλητηρίου διὰ τὰ θέματα τῆς πόλεως ἐπιτροπή, διὰ τῆς ἀπὸ 17.10.1963 «ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΩΣ» της πρὸς τὸν Πατραϊκὸν Λαόν, ἣν ὑπογράφουσι καὶ ΤΡΕΙΣ ἐκ τῶν ἤδη ζητούντων τὴν σύγκλησιν κ. κ. δημοτικῶν συμβούλων, ὁρισθέντες πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ΕΚΡΙΝΕΝ ΟΜΟΦΩΝΩΣ ὅτι δέον Ν' ΑΝΑΣΤΑΛΗ προσωρινῶς κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον ἡ συγκρότησις τοῦ συλλαλητηρίου καὶ ὁ λαὸς νὰ εὑρίσκεται ἐν ἐπιφυλακῇ διὰ ν' ἀγωνισθῇ διὰ τὴν προάσπισιν τῶν ζωτικῶν συμφερόντων τῆς πόλεως, ὅτε διὰ νεωτέρας προκηρύξεως ἤθελε κληθῆ, ἐν τούτοις κατὰ τρόπον ἐντελῶς ἀπαράδεκτον καὶ ἀντίθετον πρὸς τὴν ἄνω ἀπόφασιν, σπεύδουν σκοπίμως, ἐλαχίστας μόλις ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν καὶ εἰς περίοδον ἐντελῶς ἀπρόσφορον καὶ ἀκατάλληλον, νὰ ἀνακινήσουν τὸ ζήτημα, καὶ ἀφήνομεν εἰς τοὺς συνδημότας μας νὰ κρίνουν ἐὰν τοῦτο γίνεται διὰ τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῆς πόλεως.

Ὡσαύτως εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ ἡ ἑτέρα αἰτίασις των περὶ μονομερῶν δῆθεν ἐνεργειῶν μας. Ὁ Δήμαρχος ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Δήμου καὶ δικαιοῦται ἀλλὰ καὶ ὑποχρεοῦται ὅταν νομίζῃ ὅτι μία ἐνέργειά του εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως, νὰ προέλθῃ εἰς ταύτην καὶ τοῦτο πράττομεν ἐν παντὶ καὶ πάντοτε, ἀποβλέποντες ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως, εἰς ὃ ἀκριβῶς ἀπέβλεπον καὶ ἀποβλέπουσι αἱ παραστάσεις μας εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων, οἵτινες διῆλθον καὶ θὰ διέλθωσι ἐκ τῆς πόλεως κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον. Ἐν τούτοις καίτοι ἦτο εἰς ἡμᾶς ἐπιτρεπτὸν νὰ ἐνεργήσωμεν μονομερῶς, διὰ νὰ εἴμεθα ὡς πάντοτε ἀντικειμενικοί, δὲν ἐνηργήσαμεν οὕτω, ἀλλ' ὡς ΚΑΛΩΣ γνωρίζουσι οἱ κ. κ. ὑπογράφοντες, ἐζητήσαμεν νὰ πλαισιωθῶμεν καὶ ἐπλαισιώθημεν καὶ ὑπὸ ἄλλων δημοτικῶν συμβούλων, ἐν οἷς καί τινων ἐκ τῶν αἰτούντων, ὡς καὶ ἄλλων ἐκπροσώπων τῶν διαφόρων τῆς πόλεως ὀργανώσεων. Ἑπομένως ἃς κρίνουν καὶ πάλιν οἱ συμπολῖται μας εἰς τί ἀποβλέπει καὶ ἡ ἐνέργεια αὕτη.

Ἐπὶ τούτοις, κ. πρόεδρε, δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας, διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι οὐδέποτε διενοήθημεν νὰ μειώσωμεν τὸ κῦρος τοῦ Σώματος, ἀλλ' ὅτι μοναδικὴ μας σκέψις καὶ φιλοδοξία ἦτο καὶ εἶναι ἡ προάσπισις μὲ κάθε τρόπον, τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως καὶ ἡ εὐνοϊκὴ διὰ ταύτην ἐπίλυσις, ὄχι μόνον τοῦ θέματος τῶν στοῶν, ἀλλὰ καὶ παντὸς ζητήματός της, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὐδεὶς καλῆς πίστεως δύναται νὰ μᾶς ἀμφισβητήσῃ, περιφρουροῦντες δὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ κῦρος τοῦ ἀξιώματος εἰς τὸ ὁποῖον ἡ πόλις αὕτη μᾶς ἔταξεν, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσωμεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραστῶμεν εἰς τὴν ἄνω ἔκτ